

РЕШЕНИЕ

№ 17186

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Н. А.
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20211110133864 по описа за 2021 година

Предявени са искове по 422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 327, ал. 1 от ТЗ, във връзка с чл.79 от ЗЗД и по 422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът „.....“ **ООД** твърди, че е доставил стоки и материали на ответника-**бетон и циментови замазки**, за което има издадени **Фактура № 4000011059/27.06.2019 г.** за доставка на **0.80** куб.метра **бетон** XC1C20/25, на стойност **244.80** лева и **Фактура № *****/28.06.2019 г.** за доставка на **5** куб.метра **бетон** XC16/20, на стойност **966.00** лева. Заявява, че до настоящият момент не е извършено никакво плащане по фактурите. Поддържа, че срока за плащане по фактурите е съответно на **27.06.2019 г.** и **28.06.2019 г.** Претендира установяване на вземането за сумата от **244.80** лева, представляваща **98%** от стойността по **Фактура № 4000011059/27.06.2019 г.**, ведно със законната лихва от датата на заявлението- **13.10.2020 г.** до окончателното изплащане; за сумата от **31.52** лева, представляваща мораторна лихва, върху главницата за периода от **28.06.2019 г.** до **13.10.2020 г.**; за сумата от **946.68** лева, представляваща **98%** от стойността по **Фактура № *****/28.06.2019 г.**, ведно със законната лихва от датата на заявлението- **13.10.2020 г.** до окончателното изплащане; за сумата от **124.13** лева, представляваща мораторна лихва, върху главницата за периода от **29.06.2019 г.** до **13.10.2020 г.** и разноските.

Ответникът „.....“ **ЕООД** е получил препис на исковата молба и в срока по чл.131 от ГПК е подал писмен отговор. Заявява, че не по процесните фактури не е получавал доставки и същите не са отразени в счетоводството на дружеството. Твърди, че посочените фактури не съдържат необходимите реквизити, съгласно законодателството. Претендира разноски.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното:

По исковете с правно основание чл.327, ал.1 от ТЗ:

Пасивната процесуална легитимация на ответника се установява от факта, че като купувач по процесния **Договор** от **12.03.2019 г.** е „**Голец 2019**“ **ДЗЗД**, представляван от А. К. и Димитър Панчев. От твърденията на ищеца, че ответника „.....“ **ЕООД** притежава **98%** от общата собственост на съдружниците в „**Голец 2019**“ **ДЗЗД** и предвид

признанието/неоспорването/ от страна на процесуалния представител на ответника адвокат Цецка Велкова се доказва, че ответника „.....“ ЕООД притежава 98% от общата собственост на съдружниците в „Голец 2019“ ДЗЗД, като в тази връзка се доказва пасивната процесуална легитимация на ответника, респ. допустимостта на предявените искове.

За основателността на предявения иск ищецът следва да докаже валидно сключен договор за търговска продажба между страните и изпълнението на задължението му по същия – за доставяне на стоката, на ответника и/или издаване на документа, който му дава право да я получи, както и стойността на стоката, според уговореното между страните. Ответникът от своя страна следва да докаже, в случай че се установи възникването на твърдяното от ищеца субективно право, че е заплатил претендирано парично задължение в срок или дължи такова в по-малък размер, респ. основание за неплащане.

Договорът за търговска продажба на движими вещи, съгласно чл. 318, ал. 1 ТЗ е консенсуален. Сключването му предпоставя постигане на съгласие между страните – продавач и купувач, относно съществените елементи от съдържанието на сделката, а такива са вещта /стоката/, обект на продажба и цената. С постигането на съгласие, за продавача възниква задължението да заплати уговорената цена. Поради консенсуалния характер на сделката предаването на вещта и плащането на цената не са елемент от фактическия състав на търговската продажба, а са относими към изпълнението на произтичащите от договора задължения, като при липса на други договорености - чл. 327, ал. 1 ТЗ, поставя плащането в зависимост от предаването.

По делото се установи, че между страните по настоящото производство са възникнали продажбени правоотношения, породени от сключен между тях Договор от 12.03.2019 г. (за доставка на бетонови смеси и замазки на строителен обект, изпълняван от купувача „Голец 2019“ ДЗЗД), за който като търговска продажба по аргумент от чл. 318, ал. 1, във връзка с чл. 286, ал. 1 от ТЗ се прилагат правилата на ТЗ. Наличието на продажбени правоотношения между страните се доказва по делото от представените Фактура № 4000011059/27.06.2019 г.; Фактура № *****/28.06.2019 г.; разпечатка от имейл кореспонденция от HidrobetonLTD(hidrobeton_pleven@abv.bg) до panchev_d@abv.bg, както и Експедиционна бележка №17812, заявка №10200/26.06.2019 г., клиент „Голец 2019“ за 0.80 куб.метра бетон, превозно средство рег.№ ЕН 1592 КМ и шофьор Стефан Георгиев; Експедиционна бележка №17828, заявка №10213/27.06.2019 г., клиент „Голец 2019“ за 2.00 куб.метра бетон, превозно средство рег.№ ЕН 4158 КМ и шофьор Иван Печов; Експедиционна бележка №17831, заявка №10213/27.06.2019 г., клиент „Голец 2019“ за 1.00 куб.метра бетон, превозно средство рег.№ ЕН 1592 КМ и шофьор Стефан Георгиев и Експедиционна бележка №17838, заявка №10213/27.06.2019 г., клиент „Голец 2019“ за 2.00 куб.метра бетон, превозно средство рег.№ ЕН 4158 КМ и шофьор Иван Печов.

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получили, освен ако е уговорено друго. В случая между страните не е уговорен срок за плащане на цената, различен от посочения в чл. 327, ал. 1 от ТЗ, поради което задължението на ответника като купувач по процесния договор за търговската продажба е станало изискуемо с предаването на стоките и документите за тяхното получаване – в случая датата на издаване на процесните фактури.

Спорен по делото е момента на предаване на процесните стоки-бетон и циментови замазки от продавача-ищец „.....“ ООД на купувача „Голец 2019“ ДЗЗД. По делото са разпитани свидетелите Милен Николаев Николов и Иван Александров Печов. Свидетелят Николов-работещ при ищеца, като търговски представител заявява, че са доставяли бетон на обект „Голец 2019“, намиращ се в с.Голец, област Ловеч, като фактурите за доставките са предавани по един и същи начин „...Основно по имейл и при предаване лично при пристигане на Димитър Панчев в офиса да ги вземе...“ Твърди, че общо 4 фактури не са били платени, като 2 от тях са забавени, но платени и остават процесните 2 фактури неплатени. Свидетелят Печов заявява, че работи при ищеца като охрана, но има камион, с който помага на „.....“ ООД при нужда. Твърди, че познава обекта на дружеството „Голец 2019“ и с неговия камион е извършил доставка до дружеството „...беше юни

месец...“. Поддържа, че за всеки курс се дава експедиционна бележка, като и че е направил два курса на процесния обект, съответстващи на двете експедиционни бележки. Заявява, че експедиционната бележка се издава при натоварване бетона от производителя и се предава при доставяне на бетона „...А тук някъде, където пише „Приел обекта“, тук някой трябва да се разпише, обаче като няма отговорни лица, обикновено експедиционните бележки ги оставяме на работниците, които наливат бетона....“. Твърди, че за процесните 2 курса, извършени от него не е имало техник на обекта и затова е оставил двете бележки на работниците, като другите два курса са извършени от Стефан, съответстващи на другите две експедиционни бележки.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав преценява свидетелските показания, съобразно чл.172 ГПК и ги намира за обективни, правдоподобни и кореспондиращи с останалия доказателствен материал (имейл кореспонденция- от HidrobetonLTD(hidrobeton_pleven@abv.bg) до panchev_d@abv.bg и експедиционни бележки- Експедиционна бележка №17828, заявка №10213/27.06.2019 г., клиент „Голец 2019“ за 2.00 куб.метра бетон, превозно средство рег.№ ЕН 4158 КМ и шофьор Иван Печов и Експедиционна бележка №17838, заявка №10213/27.06.2019 г., клиент „Голец 2019“ за 2.00 куб.метра бетон, превозно средство рег.№ ЕН 4158 КМ и шофьор Иван Печов), като кредитира същите. В тази връзка се доказва, че ищеца като продавач е изпълнил своето задължение за предаване на стоката, предмет на сключените с ответника договори за търговска продажба, обективирани в процесните фактури и експедиционни бележки.

С изпълнението на задължението от ищеца за предаването на стоката по процесните договори за търговска продажба задължението на ответника като купувач за плащане на продажната цена по тях е станало изискуемо. По делото се установи, че ответника не е погасил задълженията си по процесните фактури – въпрос, който е изследван от вещното лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза. В тежест на ответника, съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК е било да докаже, че е изпълнил изцяло задълженията си за плащане на продажната цена по договорите за търговска продажба, тъй като ищецът не е длъжен да доказва отрицателния факт на неплащането, а съгласно чл. 77 от ЗЗД при изпълнението длъжникът може да поиска от кредитора разписка, за да се снабди с писмено доказателство, установяващо точното и добросъвестно изпълнение на своето задължение. Ответникът в настоящото производство не доказва това релевантно обстоятелство.

По изложените съображения съдът намира, че предявените искове се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени за цялостния размер от 1186.58 лева, представляващи стойността /98 % от нея/ на доставените стоки (бетон и циментови замазки) и съставляващи сумата от 239.90 лева, обективирана във Фактура № 4000011059/27.06.2019 г. и сумата от 946.68 лева, обективирана във Фактура № *****/28.06.2019 г. Като последица от това е и присъждане на законната лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК- 13.10.2020 г. до окончателното изплащане.

По исковите с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Денят на забавата се определя съобразно правилата на чл. 84 от ЗЗД. Съгласно тези правила при срочно задължение длъжникът изпада в забава ipso jure след изтичането на срока, а ако задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора.

В конкретния случай процесните задължения на ответника имат срочен характер, като съгласно чл. 327, ал. 1 от ТЗ ответникът е бил длъжен да плати цената на посочената във всяка от фактурите дата- за Фактура № 4000011059 на 27.06.2019 г. и за Фактура № *****/ на 28.06.2019 г. В тази връзка ответникът е изпаднал в забава, съответно на 28.06.2019 г. и на 29.06.2019 г. Според кредитираната от съда съдебно-счетоводна експертиза, която е обективно и компетентно дадена се установи, че размера на мораторната лихва, върху главницата от 239.90 лева и за периода от датата на изпадането в забава- 28.06.2019 г. до датата на заявлението- 12.10.2020 г. е 31.52 лева, а размера на мораторната лихва, върху главницата от 946.68 лева и за периода от датата на изпадането в забава-

28.06.2019 г. до датата на заявлението- 12.10.2020 г. е 124.13 лева, или общия размер на мораторната лихва е 155.65 лева.

Предвид изложеното акцесорните искиве следва да бъдат уважени за пълния предявен размер от 155.65 лева и за периода от датата на изпадането в забава- 28.06.2019 г. до датата на заявлението- 12.10.2020 г.

По разноските:

С оглед изхода на спора и своевременно направеното от ищеца искане за разноските, ответникът следва да бъде осъден да му заплати на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 1223.16 лева, представляваща разноси по производството за държавна такса в размер на 123.16 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 500 лева.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „.....“ ООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. София, кв. „Казичене“, ул. „Любен Каравелов“ №16, срещу „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „Деспот Слав“ №9, офис 1, искиве по 422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл. 327, ал. 1 от ТЗ, във връзка с чл.79 от ЗЗД, съществуването на вземането за сумата от 1186.58 лева, представляваща стойността /98 % от 1210.80 лева/ на доставените стоки (бетон и циментови замазки) по Договор от 12.03.2019 г. и съставляващи сумата от 239.90 лева, обективизирана във Фактура № 4000011059/27.06.2019 г. и сумата от 946.68 лева, обективизирана във Фактура № *****/28.06.2019 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението- 13.10.2020 г. до окончателното изплащане.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „.....“ ООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. София, кв. „Казичене“, ул. „Любен Каравелов“ №16, срещу „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „Деспот Слав“ №9, офис 1, искиве по 422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.861 ал.1 от ЗЗД, съществуване на вземането за сумата от 155.65 лева, представляваща мораторна лихва и съставляваща сумата от 31.52 лева-мораторна лихва, върху главницата от 239.90 лева и за периода от датата на изпадането в забава- 28.06.2019 г. до датата на заявлението- 12.10.2020 г. и сумата от 124.13 лева- мораторна лихва, върху главницата от 239.90 лева и за периода от датата на изпадането в забава- 28.06.2019 г. до датата на заявлението- 12.10.2020 г.

ОСЪЖДА „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „Деспот Слав“ №9, офис 1, да заплати на „.....“ ООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. София, кв. „Казичене“, ул. „Любен Каравелов“ №16, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 1223.16 лева, представляваща разноси по производството.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____